

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Lyrice. Ioannes in vtero Elisabeth horoscopum B. Virgini vti vates designat.
Hendecasyllabum. Ioannes Ad B. Virginem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

11 pro Syntaxi.

LYRICA.

Ioannes in utero Elisabeth horosco-
pum B. Virgini uti vates designat.

Collegii

Hendecasyllabum.

Paderani

Soc.

I O A N N E S

Jesu

Ad B. VIRGINEM.

Qui spectat in caelo Virginem & Puerum in
gremio stellatos sub coronis astrigeris.

V In signem genescim tuam sequestram
Fati, si modo sit per astra fatum?
Est ut sidera litterata doctis
Te nunc erudiant suis figuris,
Quas caeli vitreum notat volumen,

Est astrum puer hic, parens & astrum,
Cui sol in niveo sinu recumbit,
Et circum famulae micant per orbem
Stellae, & stelliferam struunt coronam.
Exsultant Hyades, pari sorores
Plausu Pleiades chorum reuoluunt.
Quo nil nobilius, venustiusue.
Est hic ut dubitem tamen; paellus
An donat iubar, an recepat astris?
Qui spargit radios sinu parentis,
Quod non ille iubar redonet astris?
Quo nil lucidius tot astra spectant.

A ij

Et nã

Et nil vberius fluit per orbem,
Qui sic astrigeram Dei parenti
Designat gremio latens coronam,
Et qui iam loquitur perenne Verbum,
Quod nunc est, fueritque eritque semper,
Ac Verbi genesis per astra figit,
O quam lumine perspicace magnum,
Solers Astrologum facit puellus!

Beatae Virginis horoscopus,
Cuius in sinu Leo recumbit.
Spes ad Ioannem Baptistam.

Iambicum & Anacreonticum.

M Ihi vel ipso sole perspicacior
Magnae parenti fige dux horoscopum,
Domumque signa conscio
In asterismo prouidam.
Fastisque fandis sera quid vahat dies,
Dic quid theatro caeruleo & Diuum domo
Praesagus aether vspiam
Miri nouique parturit?
Hic perspicax futuri
An ominaris augur,
Felice de venustae
Horoscopo parentis
Quod prosperum sit orbi?
Saturne quod maligno
Teter minaris astro,
Benigniore lenit
Id Iuppiter sub astro?
Aut Martios furores
Venus marita Marti
Attemperat suavi
Frangens minas caello?
Nil tale Virginali

Solpar?

Sol parturit sub ortu;
Quid ergo ! dic, amabo,
Favor Iouis, Venusque
Valet inane nomen.
Nunc ipsa cerne, caelo
Tonantis ira dormit,
Leoque qui Leonis
Iam nil Amor reliquit,
In Virginis saui
Sinu, sinu recumbit.
Et Virginis decorae
Sol in domo perennat.
Ut aureum renascens
Pax saeculum reducat,
Et qui diu minaces
Leo recudit iras,
Stans ferreos in unguis,
Aheneosque dentes,
Exasperans in hostes,
Nunc agnus in benignos
Cor induens amores,
Vivat parens parentia
Reoque Adae nepoti
Salus, Amor, voluptas,
Suauitas, venustas.
Et vita vena vitae
Ac fons beatoris,
Perennitasque gaudi,
Et gaudium perennans.

Zacharias Ioannis nomen scribit.

Iambicum.

Arcana sensa mentis interpret stilus
Cerae loquaci credit, & iubet loqui
Dum vincta muto lingua palpitat specu.

A ii)

Parasne

Putásne scribis , ac Ioannem notas ?
 Manu diserrâ hanc exprimit vocem Nilus.
 Mutâ hac tabellâ num quid eloquentius ?
 Vox ipsa Verbi sub stilo hîc cœpit loqui.

Aliud. Ad Zachariam.

Iambicum.

Quod ore fari nescias,
 Manu loqui stat æmulâ,
 Testis pugillar ceræum,
 Vocisq̄ue nomen exprimis.
 Sic fræna, quæ ceu ferreo
 Linguam coërcent vinculo,
 Dissoluis, ac os expedis
 In Verba, verba libera.
 Nascens parentem sic puer
 Infans magister erudit.
 Vox ille, nescis ? nuncia
 Verbi, Deiq̄ue conscia,
 Qua non sit vlla doctior,
 Nec vlla sit facundior,
 Quæ dat vel elingues loqui.

Ioannes cum matre sua inuisit B. Vir-
 ginis Filium , interim inter-
 currit agnus.

Anacreonticum.

Vbi puer puellum
 Inuisit, & reuisit,
 Ac mutuos ad ignes
 Conspirat hinc, & isthinc
 Concors amoris ardor:
 Tunc agnus inter errat,

Luditq̄ue

Luditque, blandiensque
 Balat, fugit, reditque,
 Ut agnus inter agnos.
 Blando gemellus agno
 Adludit & puellus,
 Cui purior Decembri
 Candor nitet pruinâ,
 Candor nitet ligustro.
 Adrisit vtriusque
 Præsens parens puelli.
 Dixitque, qui niuoso
 Par lilio renidet:
 Hic agnus ut gemello
 Æquus nitor stat agno!
 Par puritas, amorque
 Candor, decor, voluptas,
 Par innocentiaque
 Ut candet hic imago!
 Blandis vibrans ocellis,
 Blandis bibens labellis,
 Tot suauitates,
 Et tot suauitates,
 Quæ nil fiet secundum,
 Quantum beatorum:
 Est vspiam parentum,
 Est istud in gemello
 Agno videre, quali
 His agna mater agnis
 Nunc gaudio liquefcit!

Ioannes Christum adloquitur.

Iambicum dimetrum, & Anacreonticum.

Vox ipsa vocis expertus,
 Facundus ille magnæ
 Vates, Elisæ filius,
 Varumque princeps gloria
 A iiij

Supplex

Supplex cliens I E S V
Accumbit, vt parenti,
Audetque Verbo Vox suo
Loqui, Magistroque optimo,
Et ad suum nitere
Pernox lucerna solem.
Et mirer hæc, si protinus
Decrescat, imparque occidat?
Quid? ad suum lucerna
Solem diu perennet?
Sed clariori Numinis
Vinci lucernam lumine,
Et immori dici,
Laus pænè par triumpho.

Epòs xxi 'Avlépws id est, mutus amor
Christi & Ioannis Pueri certant,
vter cum lacrymis suavius
illinat osculum.

Trochaicum purum.

P Ar 'Epòs xxi 'Avlépws
Frater, atque candidæ
Stirps gemella gratiæ
Bella cerne, bellulis
Ora iungit oribus,
Lacteamque suaviū
Imprimens venustulis
Hinc, & hinc labellulis
Aln albat gaudia.
Dic, amabo paruulus
Hic vter suavius,
Dulciusque basium
Pignorat, quod omnibus
Suavius sit osculis.

ERVI

Est vt inde nobili
Fronde, flore, termite
Dulce, dulce præmium
Digna dote gratia,
Et Charis venustula,
Carpat, idque gloriæ
In decora pignora.
De rosaque cinnamoque,
Lilioque Balsamoque
Sparsa, siue nardino,
Queis nihil suauius,
Et nihil venustius.
His *Ἐπὸς* & *Ἀντίεπὸς*
Ludat, idque mutui
Ex honore muneris.

AD CHARITEM,

Vt alterutri fratri coronam decernat.

Diuā pulchra, Diuā blanda,
Diuā grata, Diuā iustis
Præses & parens coronis,
Frater vt vides, gemellus
Pulcher hic, & ille pulcher,
Suavis hic, & ille suavis,
Dignus hic, & ille dignus.
Fronde, flore, spe coronæ,
Atque amœniore dono.
Sed tamen suauiori
Hic *Ἐπὸς* prior labello
Suauium dat *Ἀντίεπὸς*
Ocupatque spem coronæ,
Ἀντίεπὸς *Ἐπὸς* blandum
Ipse suauibus labellis
Osculum quidem reponit,
Alteri nimis sed impar,
Dux *Ἐπὸς* parensque amorum

Cui nouum dein redonat
Osculum croco, cypero,
Lilio, rosâ, thymo que
Cinnamo que balsamo que
Suauius, venustius que.
Quale nec columba concors
Candido viro maritat.
Siue nupta concha concha,
Purpurante fert labello.
Vnde prima laus 'Epori,
Ipse quin vel vltro cedit
'Avlépas suo parenti.
Cui suæ decus salutis.
Debet, ac suos amores
Nonne cedit & coronam
Inde sed nouum reposcit
Suauium, suo que amori
Premium, decus que honori.

'Epos Christi Pueri & 'Avlépas Ioan-
nis itidem Pueri in mutuos amoris
vsus facibus colludunt, tandem
'Avlépas suam 'Epori lam-
padem tradit.

Iambicum & Anacreonticum.

EN 'Epos, & 'Avlépas
Ambo pares gemelli
Et hinc & inde lufitant
Ceu blanduli columbi.
Dextrâ gemellas tranfferunt
Pares vtraque tadas.
Et hic, & ille ventilat
Claram facem per ymbas.

Quis

Queis aureum ceu nobili
Iubar coruscat astro,
Lux insolens hinc diditur
Cœlo falso soloque,
Tædis sat his ut luserint
Pulchris amoris armis.
'Epos gemellusque 'Aylépos?
Queis nil magis venustum,
Tum frater alter lampada
Fratri suo relinquit.
Sic quam faciem dat 'Aylépos,
'Epos sibi reseruat.
Quæ clara pulchro sidere
Lustrat perennis orbem.

Pietas inuitat omnes Nymphas, ut
Ioanni Pueri imponant coronam
floream melleis guttis rorantem,
vnde sit illi eloquentiæ
suauitas.

Anacreonticum.

A Deste vos venustæ
Nymphæque Gratiæque
Et roscidæ Napææ.
Quas tot pater dierum,
Pater decorus auro
Sol, roscidâ sub aurâ
His educavit oris.
Huc & Dryas virentem
Sed iam soluta crinem,
Ut sic piæ sorores,
Nymphæque, Gratiæque
Dryas, simul Napææ
E lilio thymoque

Rosâque

Rosâque cinnamôque
Pulcherrimo puello
Pulchram struant coronam,
Caputque fronde cingant
Quæ depluat rosarum
Succos, fauos, crocosque
Et nectaris medullam,
Quam liber hauriatque
Puer venustiorum
Dux ille Gratiarum,
Ut indidem Suadæ,
Suares fauos refundat
De morido labello,
Ceu balsamo rosâque,
Et aridæ salubrem
Huc accolas arenæ
Inuiter ad liquorum,
Ab lymphidis lauacris,
Quæ sit nitor decoris
Decorque sit nitoris
De corde puriori,

Ioanni in deserto agenti etiamnum
Pueri Amor commendat
feras e domandas.

Trochaicum Purum.

DVx Amor vijs, & audax
Solitudinis viator
Pardales, tigres vel vrsos
Et leas, simul leones
Ignipes eques corelscas
Ad faces, subsque fracnos
Iam docillimos adurget
Ire qua lubet viatim,
Stare quâ lubet domatim,
Se stitit sed ille tandem

Ad pijs specum puelli,
Dulce fert aue benigno
Ore tum puer puello,
Risit alter, & benigno
Par reponit ore salue,
Obuias ruens in vlnas,
Obuios ruens in ignes,
Cui de hinc Amor demandas
Credidit tigres, leones,
Pardales, trucesque pardos,
Ludit ille, frænâ ille,
Flectit ille, frangit ille
Sub lupis, suisue habenis,
Et iubet, feræ suaves
Moribus suis amores
Induant minasque ponant,
Videris feras magistrâ
Sub manu, putabis agnos,
Et pares suo magistro
Acumulæ decore vitæ.
Quos prius scelestâ Circe
Efferauit in feroces
Imperus minas furores.

Amor Ioannem Etiamnum Puerum
in specu delitescentem deprehendit
Vox Amoris.

Anacreonticum.

Q Vem quolibet sub astro,
Et quolibet sub autro,
Venor sagace curâ,
His secubar latebris,
Suberrat his cavernis,
His dormit in tenebris.
Venustulus puellus,

Suauissimus

Suauissimus puellus,
 Puellus ille Verbi
 Vox, & disertus index:
 Quid, me latet fugitque
 Hoc irreperit antro
 Sub deuo puellus?
 Quid? veritas reposcet,
 Ceu vanitas latebras?
 Heus tu pater dici
 Fulvâ comâ renidens
 Cedò iubar diurnum,
 Facemue noctilucam
 Phœbi soror niuali
 Manu mihi ministrâ,
 Ut auis in umbris
 Hunc quæritem puellum,
 Sed quid facem requiro?
 Nil hac opus, vel astro.
 Sese ipsa nonne pernox
 Lux indicat per umbras,
 Sibi micat lucerna,
 Sibiue Vesperugo,
 His abditus cavernis.
 Ut sit micans vbiuis
 His noctis è tenebris
 Augur iubar dici,
 Diesque parua nocti,
 Lunæque par imago
 Sed igne parciori.

Ioannes melle agresti vescitur.

Anacreonticum.

T Vis puer suave
 Mel deliquescit vdo
 Ceu de fauo labellis,
 Et indicas I E S Y M.

Quam

15

Quàm tu sapiſ ! venuſtum
Signas Ieſſe florem,
Mel vnde pabularis
Apis ſagax amoris,
Fauo ſuauiori
Quò te tuoſque paſcas.

Ioannis toga ex hispidis cameli pilis
contexta. Non vndulata molli
textura, vt vult Chytræus
Lutheranus.

Ad HÆRETICVM.

Iambicum.

EN vndulata mollicello de pilo,
Et de capillo textili nitens toga
Ceū blandulo puellulo, renellulum
Sub blandicellâ zonulâ latuſculum
Ehem ! remulcet delicatulo nimis
Vati, beatulus quaſi foret nepos.
Iccircò parcè & duriter quaſi fera
Viuit, vel ipſo durior puer ſpecu.
Sentes acutas eſitans, imò fauos
Queis non ſit vſquam triſtius gulæ penus
Sic tu figuras plumeâ veſtem ſtolâ
Cum ſis Adonis totus, & nouus Paris.
Id vnde noſti ? mutuam numquid togam
Abs te Ioannes ergo tranſluſpſit prior ?
An ipſe verò commodat tibi ſtolam
De delicatis vndeuis textam pilis ?
Opinor, ignarus licet rerum ſiem
Mollitus ille ſi ſemel nepos feras,
Iſtam ſecundo non teres vſu togam.

Iordanis

Iordanis Sanctitas.
VOX FONTIS.

Iambicum.

L Vstralis vnda tingit innocens caput,
Agnumque qui sit puritas ipsissima,
Intaminati velleris torus nitor;
Sed expianda noxa nuspiam fuit.
Quid ergo sacris tingitur frustra vadis
Agnus? niuali Nympha candorem bibit
Agni lauacro, & expiat si quid probri est,
Iordane nusquam purius quis balneum
Deprendat, vnde quis merus candor fiet.

Ioannes Par Angelo.

Iambicum.

F Acunde præco Numinis,
Terrestris an degas homo,
An Angelus sis? nescio,
Porus cibi que nescius?
Ni mel amarum sugeres,
Macrasque locustâ dapes,
Aut fonte pocula duceres;
Tu totus Angelus fores.
Par certe es illi, & lucido
Par es lucerna fideri,
Verboque Vox tu proxima,
Tuaque solem tu face
Iuvas, sub ortu Numinis.

Mitto Angelum meum ante te. Malachiæ 3.

Ioannes

Ioannes se indignum estimat, qui pedis
obstragulum Christo dissoluat, vnde
eam, quam nullus homo sibi,
comparat gloriam.

Iambicum.

Regum duci pulcherrime,
Regique nobilissimo
Caput decorum candido
Cingit tiansa vinculo,
Gemmisque adornat gloria:
Sed pronus ore supplici
Dum fors hero clarissimo
Obstragulum diffibulas,
Pedemque soluis Numinis
Serto pyropus aureo
Pedes ad imos excidit,
Beatus vnde gemmei
Felice dono sideris
Præclara fulges gloria.
Laus illa maior omnibus
Viris, vitumque præmijs,
Quod te minor sic Numini
Et vsque, & vsque subijcis.
Paruus tibi, magnus Deo,
Iam maeste, maeste millies
Vt maior adfurgas polo,
Et hinc I E S V S cœlitem
Gemmam perenni lumine
Tuz coronæ transferat,
In æuiternum præmium.
Gemmas novas nunc insere
De Margaritis Naiadum
Argenteisque lacrymis.
O ille felix gemmeam
Qui sic coronam colligis

Iordanidem

Iordanidum de lympidâ
 Vrna, sinuque Naiadum,
 Et de tiara Numinis
 Cui cernuus tu supplicas,
 Ut inde supplex in caput
 Tuum pyropi & opali.
 Iaspidesque decident.
 Tuæ coronæ vt illiges.

Amor Diuinus Ioannis voces in so-
litudine excipit.

VOX AMORIS.

Anacreonticum.

PEr resqua, perque rupes
 Dum fors siticulosis
 Texo, retexo campis
 Cursum, simul recursum,
 Et anxius viator
 Venor meum puellum
 Venustulum puellum,
 Et indicem Tonantis,
 Sed inuidis latebris
 Iugisque confragosis
 Ut hinnulum latentem,
 Damamue, Capreamue
 Vbi sagax odorâ
 Vestigo nare & aurâ,
 Quæ nescio sonoris
 Vox auribus susurrat,
 Et adlaborat auras,
 Auras loqui disertas.
 Sonant, sonant loquaces
 Montes, specus vel vlni:
 Et vndeuis capaces
 Appellit hospes aures

Sonus,

Sonus, redux ab antris.
 An Nympha, Nympha, Nympha-
 Suspiriosa duris
 E rupibus querelas
 Meas suo dolori
 Tristi recudit aurâ ?
 Sed fabulosus error
 Vanumque Nympha nomen
 Non est quod hîc canoris
 Nunc hospitans cauernis
 Auras imaginofam
 Refingat in querelam.
 Quod his sonat sub antris,
 Id vera veri Verbi,
 Imago veritatis
 Sonora. Vîua nescis ?
 Vox his sedet latebris,
 Vox veritatis index,
 Vox cui perenne plectrum
 Argutat in canoram
 Linguam lyramque magni
 Verbi, & pios sonores.

Amor ceu solers figulus effingit è voce
 Ioannis, qui est Vox, sacrum Orphea,
 & Lyram in deserto.

Anacreonticum.

Amor choris magister,
 Amor lyris choragus,
 Quam stella multa pingit,
 Ut aureis ocellis,
 Vbi satis superque
 Volubilem reuoluit
 Rotam suis sub alis,
 Rotam suis sub astris;

B ij

Tum

Tum Dædalus decori
Is artifex venusti
Quid elegans laboris
Luto è sequace pinsit,
Pinsit, rotam lutumque
Voluit, celer reuoluit
Sub mobili stabello,
Leuique versat aurâ
Leuique versat alâ.
Hinc Orpheum refingit,
Sed Orpheum puellum,
Vt occinat puello
Pulcherrimos triumphos,
Et insuper decoro
Ars elaborat vsu
Plectro lyram maritam,
Vox exit hinc in auras,
Sed non inanis aura,
Qua vana fallat aures,
Vox hæc sed æiterni
Interpres alta Verbi,
Index pererrat agni,
Agnique purioris
Vox, quæ sibi perennem
Lyram, lyræque plectrum
Ceu Dauhas volucris,
Sed non breues in auras
Vbique de canorâ
Solers figurat aurâ.

Pharisæi Ioannem interrogant,

TV QVIS ES?

Trochaicum.

TV quis es, manus perenni
Cui fluit madens ab imbri?
Tunc magnus ille vates

Qui est.

Qui timor dolorque Achabbo
 Ielabelis in furorem?
 Maximusue es ille vates
 Dux, decus, salusque vatum,
 Mirus insolensque veri
 Omnibus Sophis magister,
 Publicaue fons salutis.
 His aquis redundat orbi?
 Tu quid inquis? hoc vtrumuis
 Alterutrumue, siue neutrum,
 Diffiteris, an fateris,
 Alterum, simulque neutrum?
 Te fatere, agisque vatem,
 Teque diffitere Christum.
 Ergo quid lauis nocentes,
 Si sacri chori decorum
 Dicier caput retractas?

RESPONSIO.

MAior hoc honor redibit,
 Quò minor tuo parenti
 Esse vis minor minister.
 Quando vincla tu nec audes
 Imo de solo magistri
 Attigisse, vt inde soluas:
 Christus ipse tum decorum
 Te sibi dat esse membrum,
 Imò Vox es apta Verbo,
 Phosphorusque dux Eoo.
 Sic vbi sacros IESU
 Cernuus pedes adoras,
 Fibulasque soluis imo
 Ab solo, pedesque laxas,
 Arduum caput decoro
 Tollis vsque ad astra vultu,
 Par quibus nites & astrum.

22
Ioannem è solitudine in carcerem per-
trahit Herodias.

A D I O A N N E M.

Iambicum & Anacreonticum.

TE sola sola vastitas
In hospitalis oræ
Abstrudit antris asperis,
Procul visque solis,
Tumultuosis Vibibus
Hic auius residis,
Sub confragosis attamen
Te rupibus Megæra,
Megæra pestis regiæ,
Pestisque dira regis,
Sagax odoris naribus,
Deprendit irreperitum,
Et indidem iam retrahit
Victrix suas in arces,
In luctuosum carcerem,
Et impias catenas,
Si nec ruetur horridis
Te solitudo saxis :
Quis, quæso & plenis oppidis
Euitet hoc periculum
Et carcerem, quem pellices
Manu struunt dolosa,
Quis non in ipsis ignibus
Par deflagrabit ignis?
Voxque inter heu ! Erinnydas
Incurreret hic erinnydæ ?
Inter nocentes innocens
Sibi fit ipse noxa,

Ad

Ad Herodem.

Iambicum.

Feralis ardet cæna crudeli toro
 Et in furoris parricidalem dapem,
 Squaller cruenta lance pallidum caput
 Et hoc procacis ad lupæ terrum scelus.
 Viuam lucernam nox scelesta si premar,
 Beatiore regij partûs toro;
 Hunc sempiternâ nube præstinguet diem
 Natalis Eos, cui iubar nunquam feret;
 Ne iam deinceps alterum spectet iubar.
 Nec lux renasci yt impio possit toro.
 Omnem, cruentâ cui micat telum manu,
 Heu! spem salutis abdicat sibi scelus.

Affertur caput Ioannis in disco.

Scæzon.

Florente rident astra festa natali.
 Felix Idumes nunc tyrannus inuitat
 Opimiores ad toros Tyrannorum,
 Vinctæ beato queis garo natant lauces,
 Et vda Baccho prurit in iocos lingua:
 Elixæ & assa scurra dum satur ructat.
 Phasimque, capreasque & hinnulos crudos.
 Sed hem! quid isthic specto? qualenam monstrû
 Aportat altâ lance carnifex lena?
 Spectabo, & intrò protinus feram gressum.
 Sed est rimendum ne quid huc mali apportet.
 Spectaui, & ehea! faucium dolet lumen.
 Sol ad cruentam dexteram verecundo
 Obnubit æger aureum caput nimbo.
 Et erubescit triste crimen indignans.
 Hæ lauiiores si dapes sient Regum,
 Profectò malim pauperum breues testas
 Virente queis stat fietili virens beta.

B iij

Rubet.

d

Rubetque caulis, alij & caput cander.
 Cruento in auro opimiora quàm regum
 Fercla execrandæ queis rubet caput cœnz:
 Ex sanguine vatis os, quod hîc cruentando
 Impallet, atrox eloquat scelus? disco,
 Vel ipsa quod flens erubescat Alecto,
 Dirusque tetrigeniæ feræ partus.
 Iam mitis omnis istud ad scelus tigris,
 Ipsa & Megæra blanda, iam Charis sævit,

Diræ in Herodem, & Herodiadem.

Scazon.

Qvas in cruentæ bellæ caput diras
 Fandi & nefandi vis memor verecundo
 Detester ore; turpe me pudet probrum
 Effari & aurum & purpuram quod incestat,
 Princeps quod orbis nunc decus, Thyestæâ
 Eheu! securi sustulit sub æternas
 Ut mittat umbras, vnde clarius fulget.
 Quis non ubiuis crimen erubescendum
 Quod ipsa tellus ipsa & astra deplorant
 In expiabile ex secretur ad fulmen.
 Nunc ergo diris impium caput telis
 Defigat vltrix ira & sæua fax Megærarum
 Vbique quidquid execrandum, & horrendum
 Terrumque, atroxque, atrumque subiugo ætnæo.
 Adiuro id omne in damna parricidarum.
 Sol puluerosam siccus in fitim arescat
 Aut de venenis euirescat hydrisque
 Ipsoque felle amarulentior sit fons.
 Caliginosoque atra semper inuoluat
 Nimbo sepultum nox diem, procellosa
 Ver omne grando, & asper occupet caurus.
 In virulentas exeant dapes angues,
 Spumaque florens purpurante in obscenum
 Tabum & exuorem degener fluat Bacchus.

Gemmas.

Gemmasque & aurum squalor ater incesset
 Quod innocentē vate sanguis insperlit,
 Nec parricidis tuta sit quies vsquam,
 Vbique mors, vbique terror incurset,
 Terror minace torre atrocis Aleetus,
 Adulterini conscius torus probri,
 Ambos scelestos obruat ruinoso
 Versus sepulcro, abrupta vel repentinam
 Tellus dehiscat in Charybdim, vtrumque,
 Orcus voraci vt crimen hauriat stagno,
 Cui sempiternis deflagrat rogis sulfur,
 Putrem vt mephitim putidæ lupæ exurat,
 In expiato & sanguini parentales
 Flammæ referuet ira parricidali
 Vindex furori, quæ mori vetat mortem,

Herodiani sceleris execratio.

Horatianum.

F Vnesta diro crimina ferculo
 Alter Thyestes cœnat, & Atreus
 Et parricidales cruento
 Delicias epulo resorbet.
 Nec ima tellus mugit, & anxio
 Dehiscit orco? faucia lugubri
 De cœde varis, & scelesto
 Ludibrio, choreæ que ludo?
 Caliginosisque inuoluit gemens
 Nimbis nefastum denuo sol diem,
 Vt stare vidit execrandâ
 Lance caput necis in pudorem?
 Quis purpurascens tum cyathus mero
 Non hos ad ausus palluit impios?
 Quis non torus de ram nefando
 Attonitus tremuit piaclo?
 Crudele mollis crimen id audeat
 Pellex, choreæ Dux Amathuncidi?
 Id quod vel execreretur orcus
 Tergeminæ ad rabiem Megaræ?

B v

Circa

Circa tremendum peruolitant torum
 Minæ, furores, insidiæ, merus,
 Iræ, dolores, adde visu
 Horribiles per opaca formas.
 Quas inter atro stat caput horridum
 Tabo, & cornusco lumine fulminat,
 Atque inuerecundos minaci
 Increpitar thalamos hiatu.
 Periculosâ ludit in aleâ
 Incesta quisquis crimina luserit,
 Vis virget intempesta Diuûm
 Turpe nefas rapidis quadrigis.
 Et de securi cui rubet innocens
 Cruor, cruentas Eumentidum faces
 Excudit vltor fulminandum
 In caput igniuomo sub imbri.
 Hic quæ proteruo lata volubiles
 Iam lena ludo sollicitat Choros,
 Æternitatis stare puncto
 Serò gemet choreæ tot orbes.

Ioannis imago è plumis Indicis.

Trochaicum.

C Vi prius sagum cameli
 Hispidis pilis rigebar;
 Mollibus nitere plumis
 Iam vides. Putasne texit
 Byssinam quasi lacernam
 Plumeis comis columba,
 Discolore picta collo,
 Quæ sacris refulsit vndis?
 Sic opinor: huic amœnum
 Artifex amor laborem
 Adstruit suo magistro,
 Qui tot imbuit decoris
 Moribus viros nurusque.
 Byssinis stolis vt olim.
 Induat, simul coronis.

Ioannis

Ioannis, qui totus fit vox, Imago.

Anacreonticum.

I Oannis en imago,
 Vatiq̄ue honos superstes,
 Hic pictor adde vocem,
 Tum viua forma vatis,
 Vatem suum loquetur,
 Sed nil opus reponi
 Vocem rudi tabellæ.
 Hæc ipsa tota vox est,
 Imago viua vocis,
 Quantumlibet sit infans,
 Vatem suum loquetur:
 Sic vocis hæc imago,
 Fit picta vocis echo.

SYMBO-